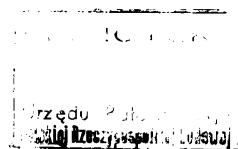

Warszawa, 30 stycznia 1934 r.

F42c 11/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

78e, 23/00

Nr 19217.

Kl. 78-0, 3.

Schaffler & Co.
(Wiedeń, Austria).

Elektryczny zapalnik żarowy.

Patent dodatkowy do patentu Nr 6113.

Zgłoszono 17 grudnia 1931 r.

Udzielono 12 października 1933 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 21 października 1941 r.

Wynalazek dotyczy wysokoomowych mostkowych zapalników żarowych, opisanych w patencie Nr 6113 oraz w patencie dodatkowym Nr 15650, i ma na celu znaczne uproszczenie i zmniejszenie kosztów ich wyrobu.

W tym celu według wynalazku spłonka zapalnika nie jest umieszczona jak dotychczas na wsporniku elektrod, lecz wykonana jako oddzielna całość i osadzona bezpośrednio, to jest bez wkładki, na wsporniku elektrod i połączona elektrycznie z elektrodami, utworzonymi z blaszek metalowych. Spłonkę zapalnika przymocowywa się przytem nieruchomo na wsporniku elektrod zapomocą dokładnego docięnięcia, przylutowania lub w podobny sposób.

Na rysunku przedstawiono dla przykładu zapalnik według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia perspektywiczny widok zapalnika żarowego, a fig. 2 — przekrój pionowy tegoż zapalnika.

Na wsporniku 1 elektrod, wykonanym z gładkiej tektury lub tej podobnego materiału i zaopatrzonym po obu stronach w nakładki 2 i 3, są naklejone metalowe folie lub blaszki 4 i 5, tworzące elektrody. Krótkie blaszki 5 są połączone przez zlutowanie 7 i 8 z drutem oporowym 6, nawiniętym dookoła nakładki 2 i środkowej części wspornika 1. Dolne końce metalowych blaszek 4 i 5 są połączone zapomocą zlutowań 9 i 10 z przewodami 11 i 12, doprowadzającymi prąd. Według wynalazku spłonkę

13, wykonana jako oddzielna całość, nasuwa się bezpośrednio na utworzony w powyżej opisany sposób wspornik elektrod tak, że osadzona jest na nim mocno i połączona elektrycznie z metalowymi blaszkami 4 i 5. Trwałe umocowanie uzyskuje się, jak to wyżej wspomniano, przez dokładne docięnięcie lub w podobny sposób, albo też obydwie przewodzące nasadki 15, połączone z żarowym mostkiem 14 spłonki, są zlutowane w miejscach 16 i 17 z metalowymi blaszkami 4 i 5.

We wszystkich przypadkach zasadnicze znaczenie posiada bezpośrednie połączenie spłonki zapalnika, względnie jej mostku żarowego, z elektrodami wspornika. Wspornik ten, zaopatrzony w spłonkę, umieszcza się w zwykły sposób w tulejce zapalnika.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zapalnik żarowy według patentu Nr 6113, znamienny tem, że spłonka za-

palnika, wykonana jako oddzielna całość, jest osadzona na wsporniku elektrod tak, iż obydwie bieguny spłonki, połączone z żarowym mostkiem (14), są bezpośrednio przymocowane zapomocą dokładnego docięnięcia, zlutowania lub w inny podobny sposób do metalowych blaszek (4, 5), umieszczonych po obu stronach wspornika (1) jako elektrody i połączonych z przewodami (11, 12), doprowadzającymi prąd.

2. Zapalnik żarowy według zastrz. 1, znamienny tem, że jedna z obu wystających i odpowiednio rozszerzonych nasadek (15) biegunów spłonki jest połączona z metalową blaszką (4), łączącą się z odpowiednim przewodem (11), doprowadzającym prąd, a druga nasadka jest połączona z blaszkami (5), łączącymi się ze sobą zapomocą drutu oporowego (6), owiniętego dookoła wspornika elektrod.

Schaffler & Co.

Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

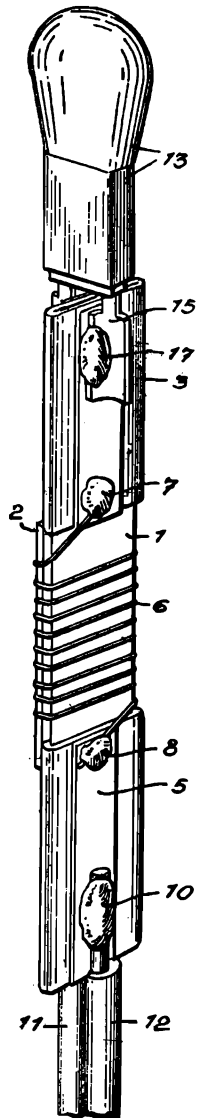

Fig. 2.

